

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za celo leto... \$5.00
Za pol leta... \$3.00
Za New York celo leto... \$6.00
Za inozemstvo celo leto... \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The Largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers

TELEFON: 2876 CORTLANDT

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT

NO. 80. — ŠTEV. 80.

NEW YORK, MONDAY, APRIL 5, 1920. — PONDELJEK, 5. APRILA, 1920.

VOLUME XXVIII. — LETNIK XXVIII

HOMATIJE V RUHR OKRAJU

NEMŠKA VLADNA DRŽAVNA BRAMBA SE NAHAJA V RUHR OKRAJU IN TO KLJUB PROTESTU FRANCILJE. — MILLERAND PRETI S KAZNIJO. — ESEN JE PREDAL OROŽJE. — VELIKO POUJIČNIH BOJEV V DRUGIH MESTIH.

Pariz, Francija, 4. aprila. — Potem ko je posvaril nemškega pooblaščence v poslanici, da ne bo francoska vlada dovolila nikakrige razveljavljanje versaillske mirovne pogodbe, se je ministrski predsednik Millerand posvetoval z maršalom Fochom. Maršal Foch je imel nato posvetovanje z vojnimi ministri, Andrejem Lefevre, ki je bil pozneje sprejet od ministrskega predsednika.

Poslanica Milleranda na dr. von Mayer-ja, nemškega pooblaščence, je izjavljala, da je Millerand že prejšnji dan pisal nemškemu pooblaščencu pismo, v katerem ga je prosil, naj zahteva od svoje vlade umaknitev čet, ki so stopile pred kratkim v Ruhr okraj. Poslanica je svarila dr. von Mayer-ja, da ni francoska vlada v stanu dovoliti katerokoli kršenje versaillske mirovne pogodbe.

V poslanici se glasi med drugim tudi naslednje:

Danes ob petih in 45 minutih popoldne je dr. Goeppert, načelnik nemške mirovne komisije, obvestil predsednika mirovne konference, da so čete, ki presegajo število, dovoljeno vsled sklepa z dne 9. avgusta preteklega leta, stopile v Ruhr okraj ter me prosil, naj dam formalno dovoljenje, ze njih vstop, potem ko se je vstop že izvršil.

Izvedel sem, da je von Haniel, podtajnik nemškega zunanjega urada, potrdil, da je dala nemška vlada popolno prostost akcije Severingu, pruskemu ministru za notranje zadeve za uporabo, et, koncentriranih za operacije v Ruhr bazinu in da je prevzel Severing odgovornost za njih nadaljnjo akcijo v tem ozemlju. Izvedel sem nadalje, da se je napad državne brambe v neutralnem ozemlju pričel dne 2. aprila in da so frontne čete že dosegale severno od Dordmunda-Duisburga.

Vseled te ofenzive je nemška vlada kršila člen 44. mirovne pogodbe.

Ministrski predsednik Millerand navaja besedilo člena, v katerem se glasi, da je smatrati vsak prestopek za sovražno dejanje proti državam, ki so podpisale pogodbo ter pravi nadalje:

— Obvestil vas som pozneje o sklepu, katerega bo storila vla- da republike.

V ugotovilu na zastopnika Havas agenture je rekel ministrski predsednik Millerand:

— Opravka imamo s sistematičnim kršenjem člena 44. mirovne pogodbe. Slaba vera v pojaznilu, katero nudi nemška vlada, je razvidna iz nagliec napredovanja teh čet in to kljub naši prepovedi. Potreba zatrta nemirov v Ruhr okraju še ne opravjuje nemške iniciative. Držanja nerda so bila lokalizirana in zatrta konflikta z mirnimi sredstvi se že bliža.

— Intervencija od strani rednih čet bo lahko dovedla do najhujih posledic.

Millerand kot predsednik sveta ni hotel ugotoviti, kakšne korake namerava storiti francoska vlada, da nastopi proti postopanju Nemčije, a je izjavil naslednje:

— Vprašal sem za svet maršala Focha in v istem času sem se posvetoval z zavezniki ter jih informiral o tem.

Domneva se, da bo Francija zahtevala kot jamstvo zasedenje Frankfurta, Darmstadtia in Hanaua od strani zaveznikov.

Koblenz, Nemčija, 3. aprila. — Čete državne brambe so zavzele Duisburg v renski Prusiji in Ruhrot, pristanišča za Duisburg, po številnih pouličnih bojih.

Tako se glasi v poročilih, ki so dosegla semkaj.

V poročilu iz Koine se glsi, da so se v Duisburgu komunisti bili posamežni in da so streljali iz oken ter s streh. Ropotanje strojnih pušk ter artilerijski ognjeni je bilo mogoče čuti po telefonu v Kolnu.

Esen, Nemčija, 3. aprila. — Centralni komitej je izdal proklamacijo, v kateri se zahteva izpolnitve mirovnih pogojev, četudi bi prišle čete državne brambe v mesto. V proklamaciji se glasi nadalje, da ostane generalna stavka še vedno uspešno orožje za slučaj potrebe.

Voditelj rdečih so izjavili, da se je do opoldne izročilo nad 2000 pušk.

Haag, Holadska, 3. aprila. — Kot se ji zvedelo tukaj, so bile kompanije rdeče armade imenovane po odtličnih Rusih in drugih znanih eksistemistih ter radikalnih. Nosile so imena kot Kompanija Lenina, Kompanija Trockija in Kompanija Karola Liebknechta.

Odpor rdeče armade, o katerih se glasi, da ni več pod kontrolo nominalnih voditeljev, je bil v splošnem zelo slab. Voditelji so Nemci, a med njimi je le malo profesionalnih častnikov. Število Rusov je baje popolnoma neznanato.

VALERA SE BO VRNIL NA IRSKO.

zen ustave irske republike nobene druge ustave. Moja največja naloga je pokoriti se volji irskega naroda.

NIKAKIH FINANČNIH PO- ROČIL.

Washington, D. C., 3. aprila. — Tajnik Houston je danes objavil, da se je prenehalo z izdajanjem cnevnih in mesečnih poročil za kladniškega departmanta, ker ni hotel kongres dovoliti svet, ki so potrebne za izdajanje takih poročil.

V Washingtonu pravijo, da se takim varčevanjem ne bo prihranilo dosti denarja za strice Sama.

ROJAKI, NARODAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRAVJAH.

V berlinskih bolnišnicah je vse polno otrok, ki so oslabeli vsled slabe prehrane.

ORIGINALNA POSLANICA POLICIJSKEGA KAPITANA

Kapitan Kelly pravi, da morajo psi brez nagobčnika izginuti iz njegovega okraja.

Policijski kapitan John Kelly Flushing okraja v Brooklynu je proglašil, da morajo nositi vsi psi nagobčnike, soglasno s postavo. Kapitan Kelly je izdal proklamacijo na prebivalce Flushinga, College Point, Whitestone, Bayside, Douglaston in Little Neck. Ta proklamacija se glasi:

— Jasno mora biti vsakemu, la je treba nekaj storiti, da se odpravi nadloga psov brez nagobčnikov.

— Če se bo psom dovoljno mnogih se ter letati naokrog še par nadaljnih let, bomo prekoslili Cagliari v več kot enem oziru.

— Nisem mnenja, da bi vi v resnici želeli oropati ubogega Turka časti, ki so še vedno njegove.

V Dublin Castle je bilo noči objavljeno, da si z uničevanjem davčnih knjižic niso demonstranti.

— V kameniti dobi je bil pesnajbolj koristni tovariš in spremljevalec človeka. Pomagal je pri lovi ter se boril ob strani svojeg agospedarja v vaških bitkah, dobro veden, koga in kedaj naj ugrizne.

— V onem času pa ni bila duševna, premoč človeka nad širino življenja njegove družine tako opazna kot je danes.

— Nekateri ljudje misljijo, da je odredba, ki zahteva, da nosijo vsi psi nagobčnike, omejevanje čarovnih pravic psa.

— Zmerni piveci, možje, ki so zadovoljni s petimi ali šestimi whiskey-sour pred zajutrom, čutijo precej na isti način glede osemnajstega amendmenta.

— Seveda, boste raznemeli, da nimata kančenita dela in osmisliti amendment robenega pravaka s pasjim problemom.

— Ideja je, da se vzame nekaj ostane iz tega, kar bo sledilo. Kljub nekaterim prejšnjim razočaranjem vstraja pisec še vedno pri svojem prepričanju, da je najboljša pot, kako vladati redom in poštenim ljudem, ta, da se dobri njih pomoč in dobro voljo.

— Le malokdo izmed vas je viden od znotraj policjsko sodišča. Naša resna želja je, da si ohranite neomadeževan sloves do konca svojih dni in mi vam hčemo pomagati pri tem.

— Pes brez nagobčnika pa mora iti pot dinozavra in Dodo ptica. Če ga imate (namreč pes, ne dinozavr ali Dodo ptica), prekrbite ranj nagobčnik brez vsakega nepotrebnega odlaganja.

— Čas imate do 5. aprila, da zadostite besedamovelja. Po tem času, ce se bo našlo vašega psa na prostem brez nagobčnika, vas ne bo bogastvo, ne revščina, ne socijalni ali politični stik ali kak druge.

POŽIGI NA IRSKEM

Ustaši so požgali več carinskih in davčnih uradov. — Nežeto davčnih knjižic zgorelo.

Dublin, Irska, 4. aprila. — Več ekonočne demonstracije na Irskem proti vladni niso imeli znanih neslijed. Prvoborci pa publike idejo so preprečili, da bi jim kaj takega le škodovalo. Kljub temu je pa prišlo na raznih mestih do spopadov. Nezadovoljnje so se posluževali čisto novih metod. Napadali in požigali so davčne ter carinske urade in požgali veliko število davčnih knjižic.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v barakah samo otroci in ženske, so jih napadaleci najprej pozvali, naj odidejo, potem so pa začali.

Nadalje so napadali vsega skupaj petintrideset policijskih postaj. Postaje so bile večinoma prazne, kajti policiisti so odšli na razne koncentracijske postaje. Kjer so se nahajali v

'GLAS NARODA'

SLOVENIAN DAILY
Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY

FRANK SAKER, President LOUIS BENEDICT, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" imajo večak dan in vsebinski nedelj in praznikov.

Za celo leta velja tudi na Ameriki in:	Za štiri meseca	BL 65
Banke	BL 65 Za štiri leta	BL 65
Za New York	BL 65	BL 65
Za celo leta	BL 65 Za inozemstvo	BL 65

GLAS NARODA
(Voice of the People)

EVERY DAY EXCEPT SUNDAY AND HOLIDAYS

Subscription yearly \$5.00

Advertisement on agreement

Daneska tura podpisna. In oznakom se ne prihodijo. Denar nad se blagovno pošiljati po
Slovenian Order. Pri oznakom kraljev narodnikov prosimo, da se nato tudi predloži
nivovalište namenit, da hitreje nademo na naslovniku.

GLAS NARODA
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N.Y.
Telephone: Cortlandt 2276

Dve nemški armadi.

Medtem ko se nemška Ebertova vlada poguja za mir z vestalskimi ustaši, je dala na dan preteče obvestila, da njena lastna armada napreduje proti Ruhr okraju "korak za korakom". To zveni pomirjevalno kot obljeba, da ta armada ne napreduje skokoma, temveč le počasi, korak za korakom, kot je bila nemška armada od nekdaj vajena korakati. To je reakcionarna armada, skoraj kajferska armada, kajti lojalnost večine kraljev in tej armadi ter večine častnikov teh kraljev do vlade Eberta je skrajno dvomljiva.

Rdeča armada, ki ji stoji nasproti, je vredna večjega zaupanja, a je manj strašna. Ženski nagib, da služijo, se kaže v dejstvu, da je večina mlajših žensk v Ruhr okraju, prihitele na fronto, da vidijo, kojih se vrši tam. Manj žensk in več topov bi dalo ustašem ob Ruhr boljšo priliko za uspeh.

Kot stote stvari sedaj, se ima rdeča armada dosedaj zahvaliti za dejstvo, da ni bila izpostavljena resnemu napadu, izključeno le odporu Francovov, da vidijo nemško armado starega tipa v rudarskih okrajih v notranjosti nevtralnega ozemlja.

Če bi Ebertova armada pricela z izčiščevanjem Ruhr okraja, bi najbrž bila v stanu storiti to, a prišlo bi do številnih bojev. Veličko ljudi bi bilo ubitih v bitki in se več masakriranih potem ko bi bilo streljanja enkrat konec. To bi pomenjalo nesrečo že samoposobi, kajti program ustaje v Ruhr okraju je v svojih bistvenih tečkah dober tako za Nemčijo samo kot za sosedje Nemčije. Še večja nesreča pa bi obstajala v tem, ker bi najbrž prišlo do nove generalne stavke in do upora proti sedanji vladni, kar bi lahko dovedlo do boljševiške ustaje ali pa do koncentracije sile v rokah skupine, ki je bila začasno poražena, ko je bila zatrta ustaja dr. von Kappa.

Pospoševanje umorov.

V nekem poročilu iz Pariza se razpravlja o odgovoru, katerega bodo zaveznički usnjari poslali na poslanico predsednika Wilsona, tikajoče se Turčije. Pričakuje se, da se bo v tem odgovoru omenjalo nezmožnost Amerike, da prispeva z vojaško silo za zajamevanje turške uravnoteži ter da se bo med drugim tudi trdilo, da pomejna orhanjenje sultana v Carigradu najboljše jamstvo za bodočnost Armenije. Poleg teh starih argumentov pa se bo navedlo tudi nekatere, ki so novejši. Zaveznički goje, simpatije s tem, "da se da Armenec meje v razmerju z njih prebivalstvom, da pa so razkrili, da imajo Armenci na temelju stroge enakosti manj pravice do spornega ozemlja kot pa domaći turški kmetje."

Armeneci so se nahajali na Armeenskem najmanj izza časa Ksenofota, torej nekako dvanaest ali štirinajst stoletij predno se je o Turkih sploh kaj slíšalo na tej strani Kaspijskega morja. "Domace" turški kmene, ki so ukradli zemljo, ki je bila armenška izza jutranje zore zgodovine pa se stavljata sedaj nad prejšnje lastnike in sicer radiča, ker "Armenec bistveno narodni posredovalci, ki ne predstavljajo produktivnega dela prebivalstva".

Čeravno so ti argumenti očividna nemisel, je vendar nekaj semešnega v njih. Če so Turki logično pleme, bodo predlagali, da je edina pot, kako za večno spraviti s sveta armenško nevarnost, iti ter pobiti še preostale. Najti pa je politične, ekonomske, verske in plemenske vzroke, vsled katerih smatrajo Turki Armence za svoje sovražnike.

Zaveznički niso dalo dosedaj Turkom še nobenega resnega povoda za domnevjanje, da bi se dovršenje dela masakriranja kaznovalo prestrogo od strani zapadnih narodov.

Predsedniška kampanja v Mehiki.

Poročilo, da se je skušalo v pondeljek ponoči v Mexico City odvesti Ignacija Bonillas, prejšnjega mehiškega poslanika v Združenih deželah ter sedaj kandidata ne-vojaške stranke za mesto predsednika, je vjetreno, kajti pristaši generala Obregonu se je ne na stop Bonillasu kot kandidatu, katerega podpira predsednik Carranza ter so prav posebno ogorčeni nad aretacijo treh armadnih častnikov, njih prijateljev ob prilikih neke parade, ki je bila vprizorjena na korist Bonillas. Mehikani vzamejo svojo politiko trajenje. Vedno dvomijo o dobrri veri svojih političnih nasprotnikov ter si na najbolj slab način razlagajo dejanja administracije, čeprav si slednja prizadela vzdržati resnemu ravnotožje med predsedniškimi kandidati.

Bonillas je bil ovira na poti generala Obregonu, kateremu so njegovi pristaši na finančni način udani. Predsednik Carranza si taogče želi svojim naslednikom civilista, a dosedaj ni nudit še noben pomoči Bonillasu kot kandidatu.

Predsedniška kampanja v Mehiki je prišla v kritičen štadij. V resnici gre za to, če bo predsednik civilist ali pa vojak. Nekateri so tako skeptični, da pravijo, da se bo stvar odločila, še predno bo prišlo do volitev v približek juliju. Dva vojaka-kandidata, Obregon in Gonzales, ki pa ne razpolagata s številnimi pristaši, dolžita predsednika Carranzo, da dejanski podpira kandidaturo Bonillas. Močne ni treba še nadalje dokazovati, da ne goji odvetnik na predsedniškem stolcu preveč simpatij do vojasko-kandidatov. Kljub temu je Gonzales vsaj nekaj časa domneval, da je predsednik Carranza zanj. General pa sedaj ne goji nikakih iluzij več glede tega. Povsem naravnovo je, da Carranza ne zaupa Obregonu, temu narodnemu vojaku in junaku, ki je zdobil več Ville ter rešil Carranza samega in glasi se tudi, da kaže Obregon naravnost zaničevanje do svojega prejšnjega vrhovnega poveljnika in sedanjega predsednika.

Če so ljudje v Mehiki v resnici siti revolucij in še žele še nadal-

je uživati prosperitetu, ki jo je opaziti sedaj, si bodo izbrali Bonillas, — bi si ga izbrali, če bi ne bili Mehikani. Bojna slava pa jih še vedno omamila in če bi postal Bonillas preveč nevaren nasprotnik, bo izdal Obregon manifest, v katerem bo protestiral proti intervenciji Carranze. Mehika ni še nikdar pozvala prostih volitev, a njeni prijatelji v tej deželi upajo najboljše.

Spomini na domovino.

BOSNA IN HERCEGOVINA.

Leta 1389 so Turki porazili v bitki pri Kosovu carja Lazara, njegove veljake in vso srbsko vojsko. V onih časih je začela turška zmaga snut plenitev in sužnost vojakom. Pa tudi ta zmaga delala nobene razlike. Od carja Lazaria pa do najbolj oddaljenega pretendenta na srbski prestol, vse je padlo pod turškim mečem, dočim je bilo na tisoč vojakov poslanih v sužnost. Nekateri teh so bili izbrani za posebno mučenje. Izgagli so jim oči in jim načeli, nai gredo praviti živečim Srbon, kaj se je zgrodilo na Kosovu; da ni več niti carja, niti carstva. Ti slepi guslarji so pripovedovali o porazu srbske vojske. Pripovedovali so to pa temeljito in tako dobro, da se je glasilo kot zmaga. Igrali so gusle ter peli vodni vasi in od mesta do mesta. Pelj so, kako je Miloš Obilić umrl v šotoru turškega sultana Murata, katerega je pa še pred svojo smrtjo poslal k Alahu. Pelj so o Jug Bogdanu in njegovih deveterih sinovih, kako je oče padel z osmimi sinovi v red obstrani carja Lazarja, kako je deveti zapustil bojišče ter obiskal svojo nevesto in mater, kako ga je njegova mati, ki ga je ljubila bolj kot pa živiljenje, kako ga je njegova mati obdolžila strahopetstvo in kako je slednjši začela upati:

Ak i jesu odleteli ždrali,
ostali su ptiči ždravljenci,
naše plemi izginuti neče,
naši dveri ostati pusti neče.

Zdi se mi, da je ta pesem najlepša.

Ti slepi guslarji so peli odisejo prošli slavi, ti slepi guslarji so dali Jugoslovani srečo. Kajti, kjer je živiljenje, tam je tudi upanje. Spener je imel prav, ko je rek: "It is the survival of the fittest, who survive."

Jugoslovani so bili sposobnejši kot Turki in Nemci in v kratkem času se bo izkazalo, da so sposobnejši kot pa Italijani.

Tekom vseh teh let od 1389 pa do 1877 je bila Bosna-Hercegovina pod peto krvolčnega Turka.

Ko je leta 1877 Rusija popolnoma porazila sultanove armade, je dobita te dve province — Avstrija.

Cndno, kaj ne, da je Avstrija dobita te dve slovanski province, ko je vendar slovenska Rusija storila vse, kar je bilo v njeni moči,

da ju je oprostila turških kremljev.

Toda velike sile so se bale,

da bi Rusija ne postala premočna

in so vsledtega tako odglasovalo,

da je dobil Franjo Jožef Bosno in

Hercegovino v dar. Samo da ju ni

dobila Turčija, potem je vseeno

kdo ju je dobil. In Srbija je imela takrat tako malo besede.

Kmalu zatem je bil pa zadan temelj svetovni vojni. V glavnem mestu teh dveh provinc je potomec obeh Srbov, ki so padli na Kosovem, sprožil petelinu ter dal začetek svetovni vojni.

Bosna-Hercegovina ima kaka

dvajset milijonov prebivalcev.

Najprej so tako podobni skalnati

pokrajini delželi, v kateri so bili

rojeni in odgojeni. Kočeni, žila-

sti velikani so domaćini v Bosni

in Hercegovini. Možje, ki so sto-

letja v stoljetja, skupljeni v mala

krdela, vihrali zastavo svobode.

V černih gorskih zakotjih so se

skrivali, in ko jim je bila dana

prilika, so planili na turške pobir-

ale davke ter jih pregnali na

vse štiri vetrove. Zatem so se zo-

pet vrnili v svoja skrivališča. Sa-

nove dve poti sta preostajali sulta-

nu, da podljarmi te sokole: izpre-

ogniti jih k mohamedanstvu ali pa

ubiti. Jasno je, da jih je dal veliko pomoriti, pa tudi izpreobru-

niti jih je preec. V dokazu temu je

dejstvo, da je sedaj v Bosni-Her-

cegovini med dvema milijonom pre-

bivalcev skoraj pol milijona

muslimanov.

In Sarajevu so mi pokazali Be-

govu dzamijo (zgradil jo je nek

turški beg pred tristo leti), ki je

največja in najbogatejša turška

cerkev med tem mestom in Cari-

gradom. Videl sem tudi notra-

nost in zunanost najmanjše dža-

mije. V tem mestu je 49 turških

kovne zvez.

Načrti, da je

zgodil se

čudovit

ANŽE PITOV

ALI ZAVZETJE BASTILE.

Spisal Aleksander Dumas, st.

16

Nadaljevanje.)

Znano je, da ti ljudje iz naroda poslušajo s tem večjo pozornostjo, čim manj razumejo. Splošna smisel brošure je brez dvoma ušla tudi najbolj jasnemu duhu med zbranimi in tudi očetu Billotu samemu. Sredi teh tehnih faz pa so se pojavljale, način bliskom na temeniu nebu, besede — neodvisnost, prostost in enakost. Več nihilo treba. Od vseh strani je zaoril vihar odobravanja: — Dolgo naj živi doktor Gilbert! Nekako tretina brošure je bila prečitana in sklenila se je nadaljevanje s čitanjem, še na dveh naslednjih nedeljah. Poslušali so dobili povabilo, naj se zberejo naslednjo nedeljo zjutraj in vsi so obljubili, da bodo prišli.

Pitov je čital zelo dobro. Nič ne ojunači človeka tako kot dober uspeh. Vsed tega je bil tudi on deležen viharja odobravanja, ki se je dvojil in Billot je pričel čutiti v svojem sredu neko spôstovanje do učenega abeja Fortier.

Že v telesnem oziru velik, je zrastel Pitov tudi v duševnem za deset klapfer.

Pitov je manjkala le ena stvar: — njegovemu uspehu ni prisostvovala gospodična Katarina.

Vzrodošen vsled učinka, katerega je napravila brošura pa je oče Billot takoj sporočil ženi in hčerki o tem. Gospa Billot ni nješčar odgovorila, kajti bila je kratkovidna ženska, a Katarina se je zadostna nasrečnina.

— No, kaj pa je zopet? — je vprašal najemnik.

— Oče moj, — je rekla Katarina. — Zdi se mi, da se izpostavlja veliki nevarnosti.

— Nikar ne igraj ptiča žalosti. Rečem ti, da mi je škrjanček ljubki kot pa sova.

— Oče moj, rekli so mi, da naj vas posvarim, ker vas opazujem.

— In kdo ti je rekel to?

— Neki priatelj.

— Priatelj? Vsak svet zasluži zahvalo. Ali mi hočeš povedati ime tega priatelja? Kdo je?

— Mož, ki mora biti dobro poučen.

— Kdo torej?

— Gospod Izidor de Charny.

— Kaj pa se ta načava v to, ta gizdal? Zakaj mi daje nasvete, kakšnega prepričanja naj bom? Ali mu jaz dajem nasvete, kako naj se oblači? Zdi se mi, da bi se dalo na eni strani reči prav toliko kot na drugi.

— Oče, tega vam nisem povedala, da vas jezim. Nasvet je bil dan v dobrì veri.

— Dobro, odgovoril bom manj z drugim. Ti mu ga lahko sporočis ter rečeš, naj on in njegovi stanovski tovariši pazijo nase. Pretrej jih na čuden način v narodni skupščini, te plemenitaše in več kot enrat je bilo govora o favoritih in favoritinah. To naj si zapomniš njegov brat, gospod Olivier de Charny, ki je tam ter se baje zelo dozume z Avstrijsko. (Marijo Antonijeto).

— Moj oče, je rekla Katarina, — vi imate več izkušenj ter ravljajte po svoji volji.

— To je res, — je mrmral Pitov, ki je postal zelo samozavesten vsled uspeha, katerega je imel pri predavanju. — V kaj se meša tudi Izidor?

Katarina ga ni slišala ali pa se delala kot da ga ne sliši in s tem je bilo pogovora konec.

Kosilo se je vršilo kot ponavadi. Še nikdar pa se ni zdelo Pitova tako dolgo. Komaj je namreč čkal, da se bo na strani Katarine pokazal v svojem blestu. Ta nedelja je bila zauj tak velik dan ter jih napravil obljubo, da si bo dobro zapičil v glavo datum trinajstega julija.

Konečno so odšli, nekako krog tretje ure. Katarina je mično izgledala. Bila je lepa blondinka z črnimi oči ter vitka kot jelka Čepica, katero je napravila sama, ji je kaj dobro pristojala.

Ples se je pričel ponavadi ob šestih. Štirje muzikanti, ki so se deli na majhnem odru, zbitem iz deska, so pustili ljudi k plesu protiplacanjem tret centov. V pričakovanju na šesto uro so šli pari na iz prehod v takozvani "drevored vzdihov", o katerem je govorila teata Angelika ali pa so opazovali igro mladih gospodov, ki so zbijali zgozo pod vodstvom de Varoleta, glavnega plesnega mojstra vojvoda iz Orleansa.

Ne da bi natančno vedel zakaj, si je Pitov želel ostati v tem drevoredu vzdihljajev Katarina pa se ni tako sijajno opremila rautega, da bi ostala v senci teh dreves.

Zenske so kot etvlice, ki so vsled slučaja zrasle v senci. Ne prestano si žele luči, dokler jih solnce v resnicu ne opali.

Katarina je tako dolgo in tako močno vlekla Pitova za roko, da je slednji krenil v smeri proti plesnišču. Pitov pa se ni pustil dolgo vleči. Tudi njemu se je mudilo pokazati svojo oblike.

Eina star pa mu je prav posebno ugajala in sicer ta, da ga ni nikdo spoznal. Ker riso Pitova nikdar videli v tako lepih oblikah, so ga smatrali za mladega tujeva, za kakega nečaka družine Billot ali celo mogoče za zarocnico Katarine. Pitov pa je stremel za tem, da pokaže svojo identičnost. Kimal je svojim prijateljem ter tako pogosto dvigal svjaj klubok, da so ljudje kmalu v lepo oblikem znamenje možu spoznati nevrednega učenca abeja Fortier. Kimalu se je vselel tega dvignil glas: — To je Pitov! Ali ste že videli Anžeta Pitov?

Ta krik je dospel celo do gospodične Angelike. Ker pa ji je sporočilo pravilo, da je njen nečak lep deček, je stara devica neverno zmajala z glavo ter se zadovoljila z odgovorom:

— Vi se motite, to ni moj nečak.

Oba mlada človeka sta prišla k igri z žogo ter se postavila na višino Seiles, bližini pasipa. Ta prostor je izbrala Katarina kot najboljši.

Igra se je pričela in eden izmed igralcev je pozdravil Katarino s smehanjem, ki je prišel mimo. Katarina je vrnila pozdrav, ter zvrzel. Istočasno je čutil Pitov, kako se je stresla roka Katarine, ki se je opiralna na njegovo.

Neki čudni in nepoznani strah je stisnil sreču Pitova.

— Ali je to gospod de Charny? — je vprašal ter se ozrl v svojo premjevalko.

— Da, — je odvrnila Katarina. — Vi ga torej poznate?

— Ne poznam ga, a ugani sem.

Pitov je potem, kar mu je Katarina povedala prejšnji dan, v resnicu spoznal v mladem možu gospoda Charny.

To je bil kavalir, star triindvajset let, dobro rastel, elegantno običen ter lepih kretenj kot jih je opaziti pri tjudet, ki so bili od zibelke naprej deležni aristokratične vzgoje. Vse telesne vaje, v katerih se izpolnili človek le pod pogojem, da jih vrši od mladih nog, je obvladoval gospod Izidor z popolnostjo. Njegove lovake livreje so povsod navajali kot zelo okusne.

Razburjenost igre mu je dajala v onem trenutku vso svežo barvo mladosti, katero je kljub svojim triindvajsetim letom že izgubil vsled čuvanja ponoči, krokanja ter sedenja pri kartah do solinene vzročne.

Noben izmed prednosti, katerih se je brez dvoma zavedala tudi deklica, ni ušla pozornosti Pitova. Ko je videl roke in noge gospoda de Charny, je pričenjal biti manj ponočen na svoja velikanška stopala ter na roke, slične vesloni.

(Dalje prihodnjič.)

Koroške novice

Volkswehrovec umoril slovenskega orožnika.

Dne 11. februarja sta patrulja podstrajožniki Rudolf Puhal in poskusni orožniki Alojzij Pečnik v bližini Lipice. Ob četrtna na 10 ponoči srečata blizu Lipice na cesti 5 ali 6 oseb, med njimi eno žensko, ki so prihajali iz Lipice. Vsi so nosili nahrbnike. Orožnika sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali so so kot rudarji in da gresta v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Orožnika sta pripravila puške in zaklicala, nai se vdrla. A v tem trenutku je sprožil eden izmed nočne bande večkrat iz samokresa ali pištole in je zadel orožnika Pečnika v pljuča in v desno roko pod komolcem ter ga težko ramil. Podstrajožniki sta jih zadržala. Izdali